

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ι΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων συνήλθε στις 18 Δεκεμβρίου 2001 σε συνεδρίαση, που διήρκεσε περίπου 1 ώρα και 30΄, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. Ιωάννη Θωμόπουλου, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα».

Στη συνεδρίαση παρέστη ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Φλωρίδης, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης το λόγο έλαβαν ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Αλαμπάνος, ο Εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Νικόλαος Λέγκας, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Γκατζής, ο Ειδικός Αγορητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, καθώς και οι Βουλευτές κ.κ. Ελευθέριος Παπαγεωργόπουλος και Σάββας Τσιτουρίδης.

Ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Αλαμπάνος, εισηγούμενος την ψήφιση του νομοσχεδίου, είπε τα εξής:

«Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού επέρχονται τροποποιήσεις στον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων (Κ.Α.Α.Α.) στο Σύνταγμα.

Ειδικότερα, ρυθμίζεται το ζήτημα του τρόπου κάλυψης τα δαπάνης που απαιτείται για την αποζημίωση του απαλλοτριωμένου ακινήτου. Ως προς τις απαλλοτριώσεις για τις οποίες υπόχρεο προς καταβολή της αποζημίωσης είναι το δημόσιο ή ν.π.δ.δ. η ρύθμιση ακολουθεί τις αρχές της διάταξης του ν. 2081/1992, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 2469/1997, για την κάλυψη της προκαλούμενης από την έκδοση κανονιστικών πράξεων δαπάνης. Για τις λοιπές απαλλοτριώσεις, λαμβάνεται πρόνοια ώστε τη δήλωση του ιδιώτη υπόχρεου για καταβολή της αποζημίωσης να είναι σοβαρή και δεσμευτική γι' αυτόν, κατά τρόπο ώστε και το δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί την επιβολή της απαλλοτρίωσης να διασφαλίζεται και ο ιδιώτης ιδιοκτήτης της απαλλοτριούμενης έκτασης να εξασφαλίζεται για την έγκαιρη είσπραξη της αποζημίωσης που δικαιούται.

Προβλέπεται, επίσης, η δυνατότητα καταβολής της αποζημίωσης σε είδος εφόσον συναινεί ο δικαιούχος. Βασικός τρόπος αποζημίωσης στην περίπτωση αυτή είναι η παραχώρηση ισάξιου ακινήτου, ενώ ορίζεται η αποζημίωση με την παραχώρηση άλλων δικαιωμάτων επί ακινήτου ή κινητών πραγμάτων, που είναι περιπτώσεις εξαιρετικές επιτρέπεται μόνο εφόσον ειδικές κάθε φορά διατάξεις προβλέπουν και ρυθμίζουν την παραχώρηση αυτή.

Ρυθμίζεται το κρίσιμο ζήτημα της παρεχόμενης στο δημόσιο δυνατότητας να προβεί σε κατάληψη του απαλλοτριωμένου ακινήτου, πριν από την καταβολή της αποζημίωσης, προκειμένου να εκτελεστούν έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας. Λόγω της σημασίας μιας τέτοιας ενέργειας και των αποτελεσμάτων της στην ιδιοκτησία, αλλά και λόγω της συνδρομής σοβαρών λόγων δημοσίου συμφέροντος για την προώθηση των σχετικών διαδικασιών προβλέπεται ότι οι απαλλοτριώσεις αυτές θα κηρύσσονται με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, ότι η κατάληψη θα γίνεται κατόπιν αδείας του αρμοδίου δικαστηρίου, αφού προηγουμένως έχουν παρασχεθεί οι απαιτούμενες εγγυήσεις στον ιδιοκτήτη και ότι η διαδικασία θα προωθείται σε όλα τα στάδια της κατά προτεραιότητα. Προβλέπεται, επίσης, η κατάργηση της διαδικασίας επίταξης των ακινήτων αυτών, αφού ο σχετικός σκοπός εξυπηρετείται πλέον με την πρόωγη κατάληψη του ακινήτου κατά τους όρους της διάταξης αυτής.

Με την παρ. 4 του άρθρου επαναλαμβάνεται ο νέος συνταγματικός ορισμός κατά τον οποίο σε περίπτωση καθυστέρησης της συζήτησης στο δικαστήριο για τον οριστικό καθορισμό της αποζημίωσης κρίσιμος για την προσδιορισμό του ύψους της είναι ο χρόνος της τελευταίας αυτής συζήτησης προς όφελος του δικαιούχου.»

Τέλος, πρότείνει την ψήφιση του ανωτέρω νομοσχεδίου.

Ο Εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Νικόλαος Λέγκας είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρείται η εναρμόνιση του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων των Ακινήτων στους νέους συνταγματικούς ορισμούς που προέκυψαν από τη συνταγματική αναθεώρηση.

Τον περασμένο Ιανουάριο, και μετά από 30 χρόνια, η Κυβέρνηση έφερε στη Βουλή ένα νέο κώδικα για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις. Κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια της Βουλής τονίσαμε ότι «επιδεικνύεται ιδιαίτερη σπουδή από την Κυβέρνηση, όταν, πρωθύστερα από τη συζήτηση του άρθρου 17 του Συντάγματος, καλούμαστε να ρυθμίσουμε ζητήματα των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, προεξοφλώντας, προδικάζοντας, αλλά και επηρεάζοντας το εύρος της Συνταγματικής Αναθεώρησης».

Πέρασε ένας χρόνος από τότε και σήμερα μας φέρνει η Κυβέρνηση τυπικές τροποποιήσεις και βεβαίως, το σημαντικό θέμα της κατάληψης εκτάσεων για έργα γενικότερης σημασίας, πριν τον προσδιορισμό και την πλήρη καταβολή της αποζημίωσης.

Όσον αφορά στις νέες ρυθμίσεις που εισάγονται με το παρόν νομοσχέδιο.

Πέρα από τη διατύπωση γνώμης από τις αρμόδιες υπηρεσίες για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης, που δεν σας ενδιαφέρει στην ουσία, αν είναι θετική ή αρνητική, αδιαφορεί η Κυβέρνηση και για τις ενέργειες της διοίκησης, η οποία σε προθεσμία του διμήνου – προθεσμία ομολογουμένως σφικτή για την ελληνική γραφειοκρατία – αν δεν απαντήσει, η κήρυξη της απαλλοτρίωσης προχωρεί νομίμως.

Στο άρθρο 3 του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων προστίθεται νέα παράγραφος που αναφέρεται στη νέα διατύπωση του άρθρου 17 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία στην απόφαση κήρυξης απαλλοτρίωσης πρέπει να δικαιολογείται ειδικά η δυνατότητα κάλυψης

της δαπάνης αποζημίωσης. Όσον αφορά στα ν.π.ι.δ. και στα φυσικά πρόσωπα, επιτρέπεται ο κατά προσέγγιση προσδιορισμός της δαπάνης απαλλοτρίωσης, όμως, η κατά προσέγγιση δαπάνη, μπορεί και να μας δίνει τεράστιες αποκλίσεις. Ακόμα πώς γίνεται να έχουμε ειδική αιτιολόγηση της δαπάνης, όταν τη δαπάνη αυτή απλά την προσεγγίζουμε και μάλιστα με ανοικτά ποσοστά προσέγγισης;

Εντύπωση μας προκαλεί το γεγονός ότι η εγγυητική επιστολή ενός υπόχρεου για την καταβολή αποζημίωσης φυσικού προσώπου ανέρχεται μόλις στο 20% της προβλεπόμενης δαπάνης, η οποία μάλιστα προσεγγίζεται από τον ίδιο. Με τέτοια, όμως, ποσοστά και τέτοιες εγγυητικές επιστολές δημιουργείται η εντύπωση ότι αποκαθίσταται το χαμένο κύρος των απαλλοτριώσεων; Περιχαράκωνουμε σε θέση μάχης τους δικαιούχους και δυστυχώς, δεν τους παρέχουμε την αίσθηση ότι απέναντί τους έχουν φερέγγυους συνομιλητές.

Στο άρθρο 7 για τα έργα που δεν είναι γενικότερης σημασίας δεν φαίνεται, αν το δικαίωμα οικοδόμησης αίρεται ή όχι μετά την κήρυξη της πράξης απαλλοτρίωσης και μέχρι την καταβολή της οριστικής ή προσωρινής αποζημίωσης. Επίσης, με το νέο άρθρο υποστηρίζετε ότι διευρύνουμε κατ' αρχάς τους σκοπούς της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και για τα έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας. Ο σκοπός αυτός είναι αόριστος, γενικός και στον οποίο χωρούν τα πάντα. Έρχεται σε αντίθεση με τη δημόσια ωφέλεια και με το κοινωνικό σύνολο να αναδεικνύει επιζήμιες κοινωνικές προεκτάσεις, έχοντας ως μόνο κριτήριο το συμφέρον της Εθνικής Οικονομίας.

Το άρθρο αυτό δε βοηθά τον πολίτη και κυρίως τον μικροϊδιοκτήτη, ο οποίος σαφώς δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να προσφύγει στα δικαστήρια για να πάρει την αποζημίωσή του και αντί να αμβλύνουμε τις συνέπειες της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης στους μικροϊδιοκτήτες, ερχόμαστε να τους καταδικάσουμε, να τους καταστήσουμε ανίσχυρους, να τους παραδώσουμε βορά στους συνηθισμένους παίκτες του συστήματος των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων.

Με τις διατάξεις αυτές στην περίπτωση κατά την οποία ανακαλείται ή εγκαταλείπεται ή δεν πραγματοποιείται η αναγκαστική απαλλοτρίωση, ποιες εγγυήσεις παρέχονται, ώστε να γίνονται εργασίες που να επιτρέπουν την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση; Επίσης, για ποιο λόγο προσδιορίζεται η κατάθεση των αποζημιώσεων στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων στο ύψος του 70% της ευλόγου αποζημίωσης και δεν κατατίθεται το 100%, έτσι ώστε να μειώσουμε τις προσφυγές των δικαιούχων στη δικαιοσύνη για τη διεκδίκηση μελλοντικών αποζημιώσεων και να εμπνεύσουμε, εν τέλει, ένα κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης ανάμεσα στους δικαιούχους και τον βαρυνόμενο;

Το πρόβλημα μεταχείρισης της ατομικής ιδιοκτησίας είναι βασικό πρόβλημα της πολιτικής εξουσίας. Η ατομική ιδιοκτησία αποτελεί έναν από τους ισχυρούς παράγοντες σχεδιασμού του χώρου. Ελλείψει αναπτυξιακής, προγραμματικής και χωροταξικής φιλοσοφίας, το πρόβλημα αυτό κυριαρχεί και στην Χώρα.

Αυτά τα προβλήματα, δυστυχώς, και με αυτό το νομοσχέδιο δεν επιλύονται. Απλά, συνεχίζουμε να δίνουμε την εντύπωση ότι ψηφίζουμε νόμους για να βολέψουμε την κρατική αβελτηρία, ταμειακά συμφέροντα και καταστάσεις.

Η Νέα Δημοκρατία, καταψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο».

Ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Γκατζής είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Ως γνωστόν και τον προηγούμενο κώδικα για τις απαλλοτριώσεις, (ν. 2882), τον καταψηφίσαμε, διότι πιστεύουμε ότι με εκείνον τον νόμο μετατρεπόταν ουσιαστικά το δημόσιο σε κτηματομεσίτη.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο προσπαθεί να προσαρμοστεί στο νέο Σύνταγμα, ενώ υπάρχουν και ορισμένες διατάξεις με τις οποίες ουσιαστικά το Δημόσιο γίνεται καταπατητής. Όταν πρόκειται για μια κήρυξη απαλλοτρίωσης δασικής έκτασης, για έκταση μέχρι τα 100 στρέμματα, την ευθύνη για την κήρυξη την είχε ο Περιφερειάρχης. Τώρα έρχεται η Κυβέρνηση και παίρνει από τον Περιφερειάρχη αυτήν την εξουσία και τη δίνει στον Υπουργό, ο οποίος προχωρά στην απαλλοτρίωση μαζί με το Υπουργείο Οικονομικών. Έτσι αποδυναμώνονται, για να μην πω αγνοούνται, όλα τα περιφερειακά όργανα, πολύ δε περισσότερο ο νομάρχης της περιοχής. Δε μπορεί να προχωρά το κράτος σ' αυτές τις περιπτώσεις μ' αυτές τις διαδικασίες και, ουσιαστικά, να εκποιεί περιουσιακά στοιχεία των πολιτών.

Σε περίπτωση που η έκταση είναι άνω των 100 στρεμμάτων, μπαίνει το υπουργικό συμβούλιο και αυτό γιατί προφανώς δεν μπορεί να εκδιωχθεί κανένας απ' αυτούς. Πώς θα μπορεί να διαφυλάξει μία τοπική κοινωνία μία έκταση, την οποία δεν θέλει να την απαλλοτριώσουν και θέλει να την προστατέψει; Η σχετική ρύθμιση δεν αφορά μόνο τις απαλλοτριώσεις που γίνονται σε όφελος του δημοσίου. Οι ρυθμίσεις αυτές ισχύουν και για απαλλοτριώσεις που πιθανόν να γίνουν για ιδιώτες.

Η συγκεκριμένη διαδικασία που συζητούμε αναφέρεται και για φυσικά πρόσωπα και όχι μόνο για ν.π.δ.δ.. Σ' αυτή τη διαδικασία γίνεται μία αρπαγή του ακινήτου, χωρίς να έχει τα δικαιώματα ο πολίτης να υπερασπίσει τα συμφέροντα και τα δικαιώματά του. Ο πολίτης π.χ. του Βόλου θα μαθαίνει από τις εφημερίδες των Αθηνών, εάν γίνεται απαλλοτρίωση του ακινήτου του, ενώ θα πρέπει να επιδίδεται στον πολίτη με δικαστικό κλητήρα η σχετική απόφαση, ώστε να είναι ενήμερος και να μπορέσει στους δύο μήνες, που του δίνεται περιθώριο, να προστατευθεί. Επίσης, προβλέπεται ότι μέσα στο δίμηνο αυτό, εάν δεν υπάρχει γνώμη της διοίκησης, τότε μπαίνει το δημόσιο ή ο ιδιώτης και κάνουν τη δουλειά τους, βγάζοντας έξω τον ιδιοκτήτη, χωρίς να έχει γίνει εκτίμηση του ακινήτου και να έχει πάρει την αποζημίωσή του. Καταργείται η άλλη διαδικασία προσφυγής του πολίτη και προσφύγει κατ' ευθείαν στο υπουργικό συμβούλιο, για να λύσει τα προβλήματά του.

Με το άρθρο 1 γίνονται πολύ ταχύτερες οι διαδικασίες της απαλλοτρίωσης, αλλά θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η ταχύτητα αυτή δεν εξυπηρετεί τις διαδικασίες και την εξασφάλιση των συμφερόντων του θυγομένου. Στην παρ. 1 ιγ' που γίνεται προσαρμογή στο αναφερόμενο άρθρο του Συντάγματος, θα πρέπει να πούμε, ότι οι διαδικασίες αυτές που προβλέπονται, το 20% της εγγυητικής επιστολής κ.λπ., δεν κατοχυρώνουν αυτόν που μπαίνει μέσα στο ακίνητο. Μπορεί, δηλαδή να καταθέσει το 20% για την προβλεπόμενη δαπάνη και ουσιαστικά με αυτήν τη χαμηλή εγγυητική επιστολή μπορεί να προχωρήσει στις διαδικασίες. Σχετικά με τις διαδικασίες για την αποζημίωση που προβλέπονται στην παρ. 2 του

ιδίου άρθρου, μπαίνει ουσιαστικά το δημόσιο και ο ιδιώτης ακόμη και βίαια μπορεί να εκδιώξει τον κάτοχο ενός ακινήτου και να καταλάβει το ακίνητο.

Γι' αυτούς τους λόγους και για λόγους που θα αναπτύξουμε στην Ολομέλεια, δεν ψηφίζουμε το συζητούμενο νομοσχέδιο».

Ο Ειδικός Αγορητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης δήλωσε ότι επιφυλάσσεται να τοποθετηθεί επί της αρχής κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην Ολομέλεια.

Ο παριστάμενος Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Φλωρίδης, μεταξύ άλλων, είπε τα εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου προσαρμόζουν τον ισχύοντα Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων στις ψηφισθείσες διατάξεις του Συντάγματος.

Η εκτίμηση ήταν ότι δεν θα υπήρχαν, παρά ελάχιστες αποκλίσεις από τον κώδικα που είχε ψηφιστεί. Οι συζητούμενες διατάξεις δεν επιφέρουν καμία σημαντική μεταβολή του ψηφισθέντος κώδικα, έτσι ώστε να αμφισβητείται η αξία του. Ρυθμίζονται, όμως, ζητήματα και ενισχύονται τα δικαιώματα εκείνων κατά των οποίων πραγματοποιείται η απαλλοτρίωση. Επίσης, υπάρχουν δικαστικές εγγυήσεις, ότι το δικαίωμα της ιδιοκτησίας σε καμία περίπτωση δεν θα υποστεί προσβολή, ούτε με την έννοια της απομείωσής του, ούτε με την έννοια της αναιρέσής του.

Για τα έργα που κρίνονται ιδιαίτερα σημαντικά για την εθνική μας οικονομία προκρίνεται μία διαδικασία απόφασης από το υπουργικό συμβούλιο και στη συνέχεια παρέχεται στον ιδιοκτήτη η δικαστική προστασία στο επίπεδο του Εφετείου. Αυτό σημαίνει ότι από τη μία πλευρά επιτυγχάνουμε την πραγματοποίηση των έργων και από την άλλη κατοχυρώνονται οι δικαστικές εγγυήσεις των οποίων η ιδιοκτησία θίγεται με την αναγκαστική απαλλοτρίωση.

Συνεπώς, ένα νομοσχέδιο που ενισχύει τα δικαιώματα των πολιτών, δεν νομίζω ότι θα έπρεπε να γίνεται αντικείμενο τέτοιας κριτικής. Επίσης, η ρύθμιση που προβλέπει το νομοσχέδιο, δεν ανατρέπει τον κώδικα απαλλοτρίωσης, για τον οποίο έχει γίνει σημαντική δουλειά.

Όσον αφορά στο 20%, πρέπει να πω ότι είναι πρόσθετη διασφάλιση απέναντι σε κάποιον, ο οποίος κινεί μία διαδικασία αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, η οποία εντέλει δεν συντελείται. Εξ αυτού του λόγου έχουν ταλαιπωρηθεί η δημόσια διοίκηση και οι ιδιοκτήτες. Αυτό λειτουργεί ως ποινή. Δεν συνδέεται σε καμία περίπτωση με ένα ποσοστό αποζημίωσης. Αυτό είναι μία πρόσθετη διασφάλιση, διότι η απαλλοτρίωση συντελείται με την καταβολή της αποζημίωσης. Η καταβολή της αποζημίωσης καθορίζεται από τα αρμόδια δικαστήρια. Επομένως, δεν θίγεται σε καμία περίπτωση αυτό το καθεστώς έννομης προστασίας. Αυτό που εδώ νομοθετούμε επιπλέον τώρα είναι ότι, εκείνος ο οποίος ζητά να κηρυχθεί υπέρ του μη αναγκαστική απαλλοτρίωση, θα πρέπει να έχει υπόψη του ότι, εάν τα πράγματα δεν εξελιχθούν εξαιτίας του όπως, πρέπει να εξελιχθούν, δεν θα αποχωρήσει χωρίς καμία επίπτωση για αυτόν. Θα αναγκαστεί να καταβάλει το 20%, το οποίο διασφαλίζεται με την έκδοση της εγγυητικής επιστολής. Αυτό νομίζω ότι είναι σωστό.

Όσον αφορά στο ζήτημα του προσδιορισμού της έννοιας «έργα γενικότερης σημασίας για την εθνική μας οικονομία», αυτό θα πρέπει να το συνδέσουμε με το όργανο που τελικά αποφασίζει και κηρύσσει την απαλλο-

τρίωση. Εδώ, όπως όλοι αντιλαμβανόμαστε, πρόκειται για εξαιρετικές τελείως περιπτώσεις. Και προκρίθηκε ότι το όργανο αυτό, που θα κηρύξει την απαλλοτρίωση με τις διαδικασίες αυτές, είναι το όργανο, που έχει την μεγαλύτερη δυνατή νομιμοποίηση και αυτό είναι το υπουργικό συμβούλιο. Το υπουργικό συμβούλιο, με την απόφασή του προφανώς, προσδιορίζει για ποιο λόγο καλείται να αποφασίσει και αποφασίζει την κήρυξη της απαλλοτρίωσης για ένα συγκεκριμένο έργο. Στην απόφασή του αυτή προσδιορίζεται, γιατί το έργο αυτό έχει γενικότερη σημασία για την εθνική μας οικονομία. Βεβαίως, όσον αφορά το περιεχόμενο της έννοιας αυτής, υπόκειται στο δικαστικό έλεγχο του Εφετείου απευθείας, για να έχουμε ένα υψηλό τεκμήριο δικαστικής προστασίας και δικαστικών εγγυήσεων. Η έκδοση της απόφασης για την κύρωση της απαλλοτρίωσης είναι μία απόφαση, η οποία υπόκειται στον έλεγχο και όσον αφορά τη νομιμότητά της και όσον αφορά το ουσιαστικό της περιεχόμενο με την έννοια ότι το δικαστήριο θα κρίνει, εάν ορθά ή όχι έχει κριθεί η απαλλοτρίωση. Επίσης, θα προχωρήσει στον προσδιορισμό της προσωρινής τιμής μονάδας στον πρώτο βαθμό και της οριστικής τιμής στο δεύτερο βαθμό. Αρα, λοιπόν, εδώ δεν υπάρχει καμία ανέλεγκτη πράξη. Το δικαστήριο κρίνει ότι η κήρυξη της απαλλοτρίωσης δεν έχει συντελεστεί κατά το νόμο. Μη συγχέουμε διαδικασίες εξαιρετικού χαρακτήρα με την έννοια της επέμβασης σε μία ιδιοκτησία για λόγους που συνδέονται με το γενικότερο συμφέρον της εθνικής οικονομίας, για να αρχίσει το έργο γρήγορα με την ικανοποίηση του ιδιοκτήτη, όσον αφορά στην αποζημίωση την οποία θα λάβει, δεδομένου ότι αυτή η αποζημίωση θα καθορισθεί σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από τα αρμόδια δικαστήρια. Δεν θίγεται κανένας εδώ, όσον αφορά το τελικό αποτέλεσμα της διαδικασίας της απαλλοτρίωσης.

Υπάρχουν οι διαδικασίες που καταβάλλεται το 70% της αποζημίωσης και στη συνέχεια όλα τα υπόλοιπα. Γιατί εδώ υπάρχει μία αγωνία; Οι χρονικές διαδικασίες οι οποίες προβλέπονται, είναι πάρα πολύ μικρές. Και δεν νομίζω ότι το υπουργικό συμβούλιο θα κληθεί να αποφασίσει αναγκαστική απαλλοτρίωση υπέρ τρίτου. Όπου έχουμε δασικές ή αναδασωτέες περιοχές, οι περιπτώσεις αυτές κρίνονται από τα αρμόδια δικαστήρια και τελικά από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Οι διαδικασίες που νομοθετούνται εδώ, δεν θίγουν σε καμία περίπτωση το καθεστώς των εγγυήσεων και των ελέγχων.

Πιστεύω ότι και η συζήτηση στην Ολομέλεια θα δώσει τη δυνατότητα σε όλους να αναπτύξουμε περισσότερο τις απόψεις μας και εφόσον υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες θα βοηθήσουν στη θέσπιση καλύτερων εγγυήσεων για την προστασία της ιδιοκτησίας του πολίτη, βεβαίως θα μπορούσαν να γίνουν δεκτές».

Τέλος, το σχέδιο νόμου έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του.

Τα πρακτικά της συνεδρίασης ευρίσκονται στη Γραμματεία της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και είναι στη διάθεση των κ.κ. Βουλευτών.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, αφού έλαβε υπόψη, κατά την επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλο-

τριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα», τις αγορεύσεις του Εισηγητή της Πλειοψηφίας κ. Δημήτρη Αλαμπάνου, του Εισηγητή της Μειοψηφίας κ. Νικολάου Λέγκα, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Γκατζή, του Ειδικού Αγορητή του Συνασπι-

σμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, το παραπάνω σχέδιο νόμου, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του και εισηγείται την ψήφισή του από τη Βουλή, ως έχει.

Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2001

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ